

Освѣнъ съ красотата си „българката“ се отличавахе и съ това прѣимущество, че не стѣгаше ненавикналия къмъ стѣгната военна униформа доброволецъ; 2) панталони, сѣщо отъ тъмно зелено сукно, безъ канти и ежси — за въ ботуши; 3) калпакъ, отъ черна агнешка кожа, съ дѣно отъ зелено сукно, а вмѣсто кокарда, бронзовъ кръстъ; 4) ботуши съ дълги кончеви и 5) шинелъ отъ сиво сукно; освѣнъ това, раздадохъ се на всѣки доброволецъ по една риза, бѣли гащи, навуца и пешкири; Б) Снаряжение: 1) двѣ кожени поясни подсумки, 2) двѣ торби за вещитѣ, сухаритѣ и патронитѣ и 3) манерка за вода и готвяние ястие и В) въоръжение: 1) пушка „Шаспо“ съ тесакъ, вмѣсто щикъ и 2) патрони съ книжни гилзи.

Доброволцитѣ бѣха прикомандировани за продоволствие къмъ пѣшитѣ мѣстни полкове и получаваха увеличенъ окладъ.

Щомъ се обмундироваха и въоръжиха доброволцитѣ, незабавно се пристѣпи къмъ усиленни занятия — толкосъ повече, че се очакваше пристигването на Императора. Программата за обучението на доброволцитѣ, бѣше за сега най-кратка, а именно: ружейни приеми, повороти, отдаване честъ, маршировка по взводно и ротнo и церемонияленъ маршъ. Особенно се обръщаше голѣмо внимание на церемониялния маршъ — всѣко учение т. е. прѣдъ обѣдъ и послѣ обѣдъ обязательно се свръшваше съ пропускане доброволцитѣ по нѣколко пѣти церемонияленъ маршъ. Никакви словесни занятия съ доброволцитѣ не се произвеждаха, освѣнъ титулиране прямото си началство и Императорската фамилия.

При всичко, че повечето отъ доброволцитѣ бѣха запознати съ пушката, т. е. знаяха да правятъ ружейни приеми, да стрѣлятъ, до нейдѣ какъ да я пазятъ, знаяха да маршируватъ, понеже повечето отъ тѣхъ бѣха въ Сърбия, гдѣто и вземаха горѣщо участие въ биткитѣ; но имаше още много да се желае въ това отношение. Освѣнъ това, всѣки денъ пристигаха отъ влашката Бесарабия и други краища по нѣколко доброволци, които незабавно се зачисляваха въ